

**Виховний захід “Тато, мама і я - спортивна сім’я”
(День св.Валентина в 4-А класі 14.02.13)**

Мета. ЗМІЦНЮВАТИ ЗДОРОВ’Я ДІТЕЙ.СПРИЯТИ ЗМІЦНЕННЮ
УЧНІВСЬКОГО ТА БАТЬКІВСЬКОГО КОЛЕКТИВУ.
РОЗВИВАТИ СИЛУ, СПРИТНІСТЬ, ШВИДКІСТЬ, ФІЗИЧНІ ВМІННЯ
ТА НАВИЧКИ ДІТЕЙ.

**ВИХОВУВАТИ ЛЮБОВ ДО ФІЗКУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ, ПОЧУТТЯ
ДРУЖБИ, ВЗАЄМОВИРУЧКИ, КОЛЕКТИВІЗМУ.**

Ілля Б.

Лютий ще. Холодна днина.
У снігу стоїть сосна.
Нині свято Валентина,
І у серденьку — весна.
Хоч і лютий ще лютує
Дме хурделиця весь час.
Та весну серденько чує,
Бо вона прийде до нас.
І сміятись буде з нами
І радітиме без меж.
З сонячними промінцями
І з теплом чарівним теж.

Вероніка Г.

Принесе усім багато
Світла, радості й пісень.
А сьогодні в школі свято —
Гарний і веселий день.
День цей швидко пролітає.
Настрій гарний, всюди сміх.
Ось і дзвоник вже лунає,
Що додому кличе всіх.

Ілля М.

Але ми не поспішаєм,
Бо на свято всі ідем.
Наших друзів привітаєм,
Валентиночки візьмем.
Друзів маємо багато —
Валентинки ці для них.
І в чудове, гарне свято —

Привітаємо усіх!

Андрій Л. А ти, Владику, знаєш звідки взялося це свято? Та ще й ці гарні валентинки? Звідки воно прийшло до нас, це свято? Я давно колись щось таке читав, але призабув. То ти знаєш?

Влад Н. Звичайно, знаю, та й усі, мабуть, знають про це свято. Це ж дуже цікаво, бо воно прийшло до нас із сивої давнини. Ще аж у III столітті нашої ери почали його святкувати! І от дійшло воно і до нас. Та тільки у нашій країні його раніше не святкували, лише недавно почали, але воно всі серця заповонило, бо ж таке хороше це свято. В ньому стільки любові, щирості, щедрості, радості і, знаєш, мабуть, всього найкращого, що є в людському серці. Я дуже люблю це свято. А ти?

Іра К. І я його люблю, бо так багато добрих і приємних слів звучить у цей день, люди всі веселіші і добріші стають... А ще відчуваєш, що тебе дуже люблять... А це так приємно, правда?

Влад Н. Звичайно, жити і знати, що тебе всі люблять — це прекрасно!

Іра К. Звичайно, це чудово. Мені в такі хвилини — літати хочеться.

Влад Н. Ну, то й літай, літай, якщо в тебе крила є.

Іра К. А я і літаю, хоч у мене і крил нема, але душа моя уміє літати, бо душа у кожної людини крилата, хіба не так?

Андрій Л. Так, мабуть, ти маєш рацію, душа — це щось таке, що й справді може літати, я також це знаю. Тоді настрій такий крилатий, веселий, хочеться співати і... і літати.

Влад Н. Ну, от і сама кажеш, що хочеться співати і літати, а з мене сміялася.

Іра К. Та я не сміялася, просто дуже шкода, що в людини крил немає, а було б так здорово злетіти в синє небо, як пташка. Але крил — немає.

Влад Н. Ну, й що, як немає крил, а душа летить під небеса, мов на дужих крилах, а все це від великої любові, яку ми відчуваємо. Ми щасливі, бо нас люблять...

Іра К. Ану-но признавайся, хто тебе любить! Га?

Влад Н. А що тут признаватися! Люблять мама і тато, бабусі і дідусі, вся родина, вчителі, мої друзі — дівчатка і хлопчики, так само, як і тебе, хіба не так?

Андрій Л. Та так. Нас люблять і ми любимо. А коли любиш, то хочеться для людей зробити щось добре, приємне, правда, друзі?

Дмитрик О.

Світ кольоровий від любові.

Такий чарівний світ,
Коли є щирість в кожному слові,
І радість, і привіт!

Есмiра П.

Світ від любові кольоровий,
Від щирих й теплих слів.
Від радості такий чудовий
І від чарівних снів.

Вадим Р.

Світ кольоровий від любові,
Любов... саме життя.
Любов, сказати ми готові, —
Найкраще почуття.

Дмитрик О.

Любов — це почуття безмежне. Я дуже люблю свою маму, свою сестричку, бабусю, дідуся. От закрию очі і здається всіх їх зараз можу обняти міцно-міцно, і захистити хочу, щоб з ними нічого не сталося, щоб вони завжди були здорові, щасливі, веселі... Це для мене так багато значить. Влад питає, звідки пішло це свято, на яке ми всі прийшли, а от відповіді він так і не одержав. Тому зараз слід розказати історію виникнення свята Валентина. Тому і почнемо саме з цього моменту.

Ілля М.

Це було давним-давно, ще у III столітті нашої ери. У Римі правив рішучий і суворий імператор Клавдій. Понад усе він любив воювати, ходити в походи, завойовувати чужі землі. А тому хотів, щоб його воїни не відволікались від походів і війн, а служили довго. Та любовні стріли Амура влучали частенько в серця його воїнів і вони закохувались, одружувались і залишали військову службу.

Вероніка Г.

Через те Клавдій видав указ, що забороняв одружуватись. І тоді на допомогу закоханим людям прийшов молодий лікар і священник Валентин. Всупереч імператорському указові, він таємно вінчав молоді пари. І коли про це дізнався імператор, то Валентина кинули до в'язниці. Але й самого Валентина велика любов знайшла в тюремних сірих мурах. Він закохався в дуже гарну дівчину — доньку тюремного наглядача. Він її дуже любив і посилав коханій листи, сповнені ніжності і великого почуття. Та, на жаль, дівчина не могла їх прочитати сама, бо своїми чудовими великими очима вона зовсім нічого не бачила, була сліпа.

Вадим Р.

Валентин знав про це і, будучи хорошим лікарем, всіма можливими ліками прагнув вилікувати кохану дівчину, але все було марно, ніякі мазі не допомагали. Вона не могла прочитати теплих і лагідних слів, але теж безмежно полюбила Валентина. Батько дівчини кожен раз приносив їй листи і ліки, сподіваючись, що його донька прозріє, та ніщо не допомагало. Час нестримно спливав, а Валентина повинні вже були ось-ось стратити. Батько дівчини дуже переживав за свою доньку, за Валентина і навіть хотів позбавити себе життя із-за того, що все так погано складалося. Але Валентин тримався мужньо. І навіть у свій останній день, у день страти, попросив у тюремника папір і написав прощального листа своїй коханій і вклав в середину листа жовтий шафран, (крокус) на прощання.

Настя П.

Коли тюремник повернувся додому, на порозі стояла його донька і з нетерпінням чекала на батька. Він простягнув їй листа. Дівчина розгорнула його і знайшла там — жовтий шафран. У записці було написано: «Від твого Валентина». Дівчина взяла пальчиками шафран і раптом ... раптом вона побачила його прекрасні кольори. Сталося диво — зір дівчини відновився...

Саша Г.

А Валентина стратили 14 лютого 270 року. Він так і не дізнався про чарівне зцілення своєї коханої, так і не зазнав щастя. Але люди про нього пам'ятали і всім серцем полюбили цього мудрого лікаря, доброго священника.

Настя П.

Це свято дуже гарне, лагідне, щире і світле, бо любов — це найсвітліше почуття. А сьогодні ми всі оспівуємо саму любов.

Бо без любові — пташка не співає

І без любові квітка не цвіте.

І без любові сонечко не грає.

То ж пам'ятайте завжди всі про те.

Діти виконують пісню та танець на вибір учителя.

Любов нас зігриває від самого дня народження. Та й ще до того, як ми з'явилися на світ, мама і тато вже любили нас і чекали нашої появи. І ось з першим криком немовляти його оточує і захищає свята материнська любов, і нічого в цілیم світі святішого і жаданішого, ніж мамина любов, немає. Бо її любов — це оберіг, здатний захищати нас протягом усього життя.

Світлана М.

Любов матусі, наче ніжне сонце,

Що посилає теплі промінці

У весняне твоє й моє віконце,

Неначе перші квіти у руці.

В ній стільки є тепла ясного, ласки

І щирості та щедрості душі.

І безліч радості та чарівної казки...

Лиш зрозуміти серцем поспіши.

Аліна М.

Земля тримається на цій любові.

Без неї почорнів би білий світ.

З любов'ю мами — світ наш кольоровий,

Такий чарівний, дивовижний світ!

В теплі любові ми, неначе в морі,

Купаємось і ніжимося весь час.

Якби могла матуся, то дістала б зорі...

Й подарувала — кожному із нас...

Любов матусі, то безмежна ласка,

Тепло долонь, палкого серця жар.

І колискова пісня, тиха казка...

Любов палка — це, мабуть, Божий дар.

Бо лише мама вмєє так любити,

Прощати дітям їхні всі гріхи.
І, люблячи, завжди в тривозі жити...
І так весь час було, в усі віки.

Катя К.

А ще нам шле свою любов бабуса,
Татусь, дідусь і братик, і сестра.
І я людей любити теж учуся,
Бо в світ прийшла для щастя і добра.
Люблю я щиро свого тата й маму,
Братів, сестер, бабусю, дідуся.
І родичів усіх люблю так само,
Бо це ж рідня моя, родина вся!

**Лунає музика (за тематикою казкова або лірична). На сцені сидить одна дівчинка і плаче.
До неї підходять друзі.**

Євген Г. Що сталося?

Дівчинка: Нічого. (втирає сльози)

Євген Г. Ось тобі валентинка, не плач. (дають дівчинці валентинку, та починає плакати ще більше). Та що ж сталося?!!!

Дівчинка: Мої батьки забули, що сьогодні свято Валентина і не привітали одне одного.

Євген А. То чому ти їм не нагадала?

Дівчинка: Тому що я прокинулась, коли вони вже пішли на роботу. А бабуса мені сказала, що вони е вітали одне одного. Ані квітів, ані цукерок, ані валентинок... Нічого.

Євген А. Ми тобі допоможемо!

Дівчинка: Як?

Євген Г. Які в кого є пропозиції?

Андрій Л. Давайте нарвемо їм квітів і подаруємо від нас!!!

Дівчинка: Але ж зараз зима... Хіба що ялинки нарвати... Так і те, Новий Рік вже був...

Юра Н. А давайте підемо купимо їм коробку цукерок!

Дівчинка: У кого гроші є?

Євген А.: В мене є.

Дівчинка: Скільки?

Євген А. 2 гривні!!!

Дівчинка: То цього вистачить хіба що на коробку, але без цукерок.

Євген Г.: В мене є ідея!

Дівчинка: (з іронією) Купити їм мерседес і ключі від квартири?

Євген Г. Ні! Давайте зробимо їм велику валентинку! Таку велику, щоб вони на все життя запам'ятали що таке свято Святого Валентина!!!

Дівчинка: Давайте!!!!

Всі беруть ватман (на ньому заздалегідь намальовано контур великого серця), який лежить десь поруч, фломастери і фарби. Розгортають ватман і сідають його розмальовувати на підлозі всім гуртом. В цей час звучить весела, жвава музика. Коли вони закінчили, два учасники беруть валентинку за два краї і показують її глядачам.

Дівчинка: Ура!!! Дякую! Яка гарна валентинка!!! (З-за куліс чується сміх.)

Всфі разом Хто це там сміється? З-за куліс виходить хлопчик в костюмі купідона шибеника. Він сміється і підходить до друзів.

Амурчик: Що це? (показує на валентинку)

Дівчинка: Що це? (питає у друзів і показує на Амурчика)

Амурчик: Я – Амур – янгол-помічник Святого Валентина!

Дівчинка: А це наша валентинка батькам.

Амурчик: Але ж вона не має магії серця!!!

Євген Г.: Якої магії?... Чого не має?

Амурчик: Кожна валентинка має бути зачарована моїм поцілунком, щоб мати справжню силу кохання.

Дівчинка: (дістає з кишені валентинку, яку їй подарували друзі на початку вистави) А ця вже зачарована?

Амурчик: Нумо, дай подивитись... (бере валентинку) Так. Ця зачарована.

Євген А. Коли ми її робили для нашої подруги, ми тебе не бачили! То як це вона зачарована?

Амурчик: А мене просто так ніхто не бачить. Я як Святий Миколай, який непомітно розкладає подарунки, я непомітно задаровую кожну валентинку.

Андрій Л.: То зачаруй і нашу!!!

Амурчик: А для кого вона? Я щось не бачу підпису....

Дівчинка: То для батьків.

Амурчик: То підпишіть спершу, а потім я зачарую. **Дівчинка бере маркер і пише: «ДЛЯ ВСІХ БАТЬКІВ».**

Амурчик: Ось це інша справа. Тепер я зачарую. І ви приєднуйтеся! Давайте всі станемо півколом і пошлемо на валентинку повітряний поцілунок.

Всі стають півколом, починається ніжна, чарівна музика, всі посилають убік валентинки повітряні поцілунки.

Амурчик: Тепер вона зачарована і повна вашим коханням!

Дівчинка: Давайте подаруємо її всім батькам!!!

Друзі: Давайте!!!

Всі вишиковуються півколом. Центральні тримають валентинку. На центр виходить янгол-Амурчик.

Амурчик: Дорогі батьки! Ми вас дуже любимо! І особливо у цей день хочемо ще раз на цьому наголосити!

Нагадай батькам, дитино:

День Святого Валентина

Незабаром наступає,

Всіх закоханих вітає.

Катя К.

Мама дуже любить тата.

Хай спече йому до свята

Торт у вигляді сердечка –

Буде смачно і доречно.

Ілля Б.

Тато маму теж кохає

Радо з святом привітає:

Принесе букет духмяний –

Як приємно буде мамі!

Ангеліна Т.

Валентинки, подарунки,

Привітання, поцілунки...

Ти, коли дорослим станеш

Теж кохану привітаєш!

Вероніка Г.

Ми Святого Валентина

Всі шануємо, дитино!

Нашим дав батькам зустрітись,

Щоб змогли ми народитись!

Далі діти дарують валентинку батькам.

- А тепер прийшла пора і нам повеселитися і посміятися.

Перемога 3- бали, нічия -2 бали, поразка - 1 бал.

1 естафета «Святкові перешкоди»

(На ложці перенести повітряну кульку)

2 естафета «Збери родину на свято»

(Естафета – потяг)

3 естафета « Накрий святковий стіл»

(1-стелить скатертину, 2-ставить посуд, 3-прикрашає квітами)

4 естафета «Привітай родину зі святом»

(Малювання листівки з закритими очима)

5 естафета «Відішли телеграму рідним»

(Учасникам треба добігти до пазлів і викласти слова «Ві-та -ємо зі свя-том»)

Нагородження переможців. Вітання.